

[1987 நவம்பர் 17]

4. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(அ) பேரவை அலுவல்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வேளாண் விளைபொருள் சந்தைகள் மற்றும் தமிழ்நாடு வேளாண் விளைபொருள் சந்தைகள் (திருத்தம் மற்றும் தனி வகை முறைகள்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 46/1987) மாண்புமிகு தொழில் மற்றும் வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க நாளை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

(ஏ) தமிழ்நாடு வழக்குரைஞர் நல நிதியச் சட்ட முன்வடிவு, 1987.

(ஆ.இ.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு : 1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வழக்குரைஞர் நல நிதியச் சட்ட முன்வடிவை * (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 51/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள ஆளுநர் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்.

6. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(ஈஈ) தமிழ்நாடு வழக்குரைஞர் நல நிதியச் சட்ட முன்வடிவு, 1987.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வழக்குரைஞர் நல நிதியச் சட்ட முன்வடிவு* (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 51/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்.”

திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு வழக்குரைஞர் நல நிதியச் சட்ட முன்வடிவின் மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வழக்குரைஞர் நல நிதியச் சட்டத் திருட்டைய நோக்கம் பற்றி மாற்று கருத்துக் கூறுவதற்கு நான்

* 16—11—1987 ஆம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

1987 நவம்பர் 17] [திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம்]

தயாராக இல்லை. மாறாக இந்தச் சட்டம் இப்படி இருந்திருக்குமேயானால் இன்னும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்கின்ற அடிப்படையில் சில பூர்வாங்கமான ஆலோசனைகளை மட்டும் நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில், ஒரு காலத்திலே வழக்குரைஞர்கள் எல்லாம் மேட்டுக்குடியிலேயுள்ளவர்களிலிருந்து சட்டம் படித்து வழக்குரைஞர்களாக வந்துகொண்டிருந்த காலத்தில் இதுபோன்ற சட்டம் தேவையில்லாமல் இருந்தது. ஆனால் இப்போது பல்வேறு இடங்களில் பல சட்டக் கல்லூரிகள் திறக்கப்பட்டு, ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் சட்டக் கல்லூரிகளிலே சட்டம் பயின்று, பல்வேறு தரப்பு மக்கள் வெளியே வருகின்ற நிலை இருக்கின்ற காரணத்தினால் அவர்களுக்கு எல்லாம் வழக்குரைஞர் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற நேரத்தில் ஒரு பாதுகாப்பு வேண்டும் என்பதற்காக இந்த வழக்குரைஞர் நல நிதியச் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டிருப்பது உள்ளபடியே வரவேற்கத்தக்கது.

ஆனால் இங்கே இச்சட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டிலும், அனெக்ஷர் என்கின்ற பின் இணைப்பிலே ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆண்டுதோறும் இவ்வளவு தொகை என்று ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஓராண்டுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் என்று வைத்துக்கொண்டால், ஒரு வழக்குரைஞர் 30 ஆண்டுக் காலம் பணியாற்றினால் அவருக்கு 30 ஆயிரம் ரூபாய் வழக்குரைஞர் நல நிதியச் சட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தொகையைப் பொறுத்த வரையிலும் குறைந்த தொகையாக நான் கருதுகிறேன். அது மாத்திரமல்ல, 5 ஆண்டுகாலம் குறைந்தபட்சம் ஒருவர் பணியாற்றியிருந்தால்தான் இந்த வழக்குரைஞர் நல நிதியிலிருந்து அவர் உதவி பெற முடியும் என்று சட்ட ஷரத்து சொல்கிறது. அதிலே விதிவிலக்காக, 5 ஆண்டுகளுக்கு உள்ளாக பணியாற்றிவிட்டு, பிறகு பணியாற்ற முடியாத பிரத்தியேக காரணங்கள் இருக்குமேயானால் அப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் இந்த வழக்குரைஞர் நல நிதியிலிருந்து உதவித் தொகை வழங்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் 5 ஆண்டுகாலம் வழக்குரைஞராக பணியாற்றிவிட்டு பிறகு பணியாற்ற முடியாத சூழ்நிலையில் பணியாற்றுவதை விட்டு விடுகிறவர்களுக்கு 5 ஆயிரம் ரூபாய் அளிப்பது என்பது மிகக் குறைவு என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம்] [1987 நவம்பர் 17]

இந்த நல நிதி எவ்வாறு சேர்க்கப்படுகிறது என்று சட்ட ஷரத்துக்களைப் பார்க்கிறபோது, அதிலே ஒன்று 'கிரான்ட் ஃப்ரம் கவான்மென்ட்'—அரசாங்கத்திலிருந்து பெறுகிற மானியம் என்று இருக்கிறது. அதற்குப் பதிலாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒரு ஆலோசனையைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். 'கோர்ட் ஃபீஸ் ஸ்டாம்ப்' என்று ஒட்டுகிறபோது அதிலே ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீதத்தை இந்த வழக்கறிஞர் நல நிதியிலே சேர்க்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் ஆணை பிறப்பித்தால் அரசாங்கத்தின் மானியம் இல்லாமலேயே இந்த நல நிதிக்குப் பெரும் நிதி சேரும் வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும், பிரிவு 23-ல் வக்காலத்து நாமா அல்லது மெமோ ஆஃப் அப்பியரன்ஸ் என்பதிலே ஒரு ரூபாய் அளவுக்கான வில்லையை சம்பந்தப்பட்ட வழக்கறிஞர் ஒட்ட வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே எனக்கு ஒரு சந்தேகம் இருக்கிறது. ஒரு சீனியர் அட்வகேட், நன்கு பயிற்சி பெற்ற ஒரு வழக்கறிஞர் அவருக்குக் கீழே பத்து ஜூனியர்களை வைத்திருக்கிறார் என்றால் அந்த ஜூனியர்கள் கையெழுத்திடும் வக்காலத்து நாமா அல்லது மெமோ ஆஃப் அப்பியரன்ஸில் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாக ஒரு ரூபாய் வில்லை ஒட்ட வேண்டுமா அல்லது அந்த சீனியர் மட்டும் ஒரு ரூபாய் வில்லை ஒட்டினால் போதுமா என்பது தெளிவாக இல்லை. விளக்கம் இருந்தால் அதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. இந்த வழக்கறிஞர் நல நிதி சேர்க்கின்ற அடிப்படையில் பெரிய, பெரிய விளம்பரங்களை உள்ளடக்கி பல்வேறு 'கான்டின்' வசதிகள் இருக்கின்றன; அந்த கான்டின் வசதிகள் மூலம் பெறப்படுகிற பணம் யாருக்குச் செல்கிறது? அதை இந்த நல நிதியில் சேர்க்கலாம். அதைப்போன்று கார்பார்க்கிங், சைக்கிள் ஸ்டான்ட் போன்றவை மூலமாக வருகின்ற வருமானத்தையும் இந்த நல நிதியில் சேர்த்தால் வழக்கறிஞர் நல நிதி அரசாங்கத்தின் உதவி பெறாமலேயே பெருமளவில் வளர்ந்துவிடும்; மேலும் மேலும் தொகை பெருக வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே அவையில் அமர்ந்திருக்கிற பேரவைத் தலைவர் அவர்களும் ஒரு வழக்கறிஞர்; துணைத் தலைவர் அவர்களும் ஒரு வழக்கறிஞர். இந்தச் சட்டத்திலே வழக்கறிஞர் நல நிதி

1987 நவம்பர் 17] [திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம்]

என்று குறிப்பிடுகிறபோது வழக்கறிஞர் நலன் ஒன்றையே கருதிப் பார்த்திருக்கிறார்கள்; வழக்குகளை நடத்துவதிலே நமக்கெல்லாம் உதவியாக இருக்கின்ற வக்கீல் குமாஸ்தாக்களை எண்ணிப்பார்க்கவில்லை என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வழக்கறிஞர்களோடு பிணைந்து, பிரிக்க முடியாத அளவுக்கு வழக்கறிஞர் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் வக்கீல் குமாஸ்தாக்கள். அவர்கள் எல்லாம் செல்வந்தர் நிலையில் இருப்பவர்கள் அல்ல. இன்றைக்கு இருக்கின்ற யதார்த்த நிலையில் வழக்கறிஞர்களே சொல்லமுடியாத தொல்லைகளுக்கு ஆட்பட்டு இருக்கிறார்கள். வழக்கறிஞர்கள் நிலை இப்படி இருந்தால் வக்கீல் குமாஸ்தாக்கள் நிலை எப்படி இருக்கும் என்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தில் அவர்களையும் சேர்த்து முறைப்படுத்தி, அவர்களுக்கும் இவ்வாறு உதவி செய்ய முடியும் என்ற என்னுடைய ஆலோசனையைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதை ஏற்றுக்கொண்டால் குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையில் இருக்கிற, மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிற அவர்களையும் இந்த அரசு கவனித்திருக்கிறது; அவர்களுக்கும் உரிய ஏற்பாடுகளை இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது என்ற நற்பெயரை இந்த அரசு பெறும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் இந்தச் சட்டம் உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வழக்கறிஞர்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக நிதி வழங்குவதோடு நின்றுவிடாமல் வழக்கறிஞர் தொழில் செய்துகொண்டிருக்கிறவர்களிலிருந்து பெருமளவில் நீதிபதிகளை நியமிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு அரசாங்கம் என்ன செய்கிறது? அரசாங்கப் பணியிலே இருக்கிறவர்களை நீதிபதிகளாக நியமிக்கிறது. அதனால் பயிற்சிபெற்று ஆர்வத்தோடு வழக்கறிஞர் தொழிலில் ஈடுபடுகின்ற வழக்கறிஞர்களுக்கு நீதிபதிகளாக வருகின்ற வாய்ப்பு குறைகிறது. அதனால் தான் இதுபோன்ற நல நிதிகள் எல்லாம் உருவாக்குகின்ற காலகட்டத்திற்கு அரசு தள்ளப்படுகிறது. ஆகையால் இன்றைக்கு வழக்கறிஞர் தொழிலில் பதிவு செய்து, தொழில் நடத்திக் கொண்டிருக்கிற வழக்கறிஞர்களில் பெரும்பகுதியினர், ஒரு பெருந்த சதவீதத்தினர் மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளாக, நீதிபதிகளாக வருவதற்கான வாய்ப்பினை உருவாக்க இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அரசு சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[1987 நவம்பர் 17]

(இரவு 7-00)

* திரு. செ. செம்மலை : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற வழக்குரைஞர்கள் நல நிதிக்கான இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நான் முதலிலே வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன். வழக்குரைஞர்கள் சமுதாயமே ஒட்டுமொத்தமாக வரவேற்கக்கூடிய ஒரு சட்டமாக நம்முடைய இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியில் நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்களால் இது கொண்டுவரப்பட்டு இருப்பது உள்ளபடியே இந்த வரலாற்றில் அல்லது புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய பொற்கால ஆட்சியில் ஒரு புதிய மைல் கல்லாகும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கே எனக்கு முன்னாலே பேசிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் அருமைச் சகோதரர் திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம் அவர்களால் பாராட்டப்பட்டிருக்கின்ற ஒரு மூலச்சட்டம் என்பதில் இந்தச் சட்டம் இன்னும் சிறப்பு அடைகிறது. இங்கே அந்த வகையில் இதுநாள் வரையில் வழக்குரைஞர்கள் ஏங்கிக்கொண்டிருந்தனர். இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் எந்த ஆட்சியிலாவது கொண்டுவர மாட்டார்களா என்று ஏங்கிக்கொண்டிருந்த அந்த எண்ணம் ஈடேறுகிற வகையில், ஏக்கத்தையெல்லாம் போக்குகிற வகையில் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களால் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. எனவே நீதிமன்றம் இருக்கிறவரை, வழக்குரைஞர்கள் தொழில் இருக்கிற வரை இதயதெய்வம் புரட்சித்தலைவருடைய பெயரும் சட்ட அமைச்சருடைய பெயரும் ஒவ்வொரு வழக்குரைஞர் இல்லங்களிலும் ஒலித்துக் கொண்டு இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அனைத்துப் பிரிவுகளும் வரவேற்கத்தக்கன, பாராட்டத்தக்கன என்று சொன்னாலும் ஒன்றிரண்டைக் குறிப்பிட்டு நான் பாராட்டியாக வேண்டும். இந்தச் சட்டத்திலே 18-வது பிரிவில் உறுப்பினர்களுக்கான லைஃப் இன்சூரன்ஸ் திட்டம் என்ற அடிப்படையில் குரூப் இன்சூரன்ஸ் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியிருப்பது உள்ளபடியே வரவேற்கக்கூடிய ஒன்றாகும். மற்ற மாநிலங்களில்

1987 நவம்பர் 17] [திரு செ. செம்மலை]

அதாவது ஒன்றிரண்டு மாநிலங்களில் இந்தச் சட்டம் நடைமுறையில் இருந்தாலும் இப்படிப்பட்ட பிரிவு இருக்கிறதா என்று கூட ஐயப்பாடு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட லைஃப் இன்சூரன்ஸ் திட்டத்தை குரூப் இன்சூரன்ஸ் திட்டம் என்ற அடிப்படையில் அறிவித்திருப்பது, அதற்கான பிரிவை இங்கே சொல்லியிருப்பது உள்ளபடியே வரவேற்கத்தக்கது.

அதோடு இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் வழக்குரைஞர்கள் அதாவது இதிலே உறுப்பினர்களாகச் சேருகிறவர்கள் பெறுகிற அந்தத் தொகையை—30,000 ஆனாலும் சரி, 10,000 ஆனாலும் சரி—அவர்களுக்குப் பாதிப்பு இல்லாமல் அல்லது அந்த வழக்குரைஞர்களின் வாரிசுதாரர்களுக்கு எந்தப் பாதிப்பும் இல்லாமல், எந்த நீதிமன்றமும் அதை முடக்கி வைக்கவோ அதிலே பிடித்தம் செய்யவோ, அதாவது அட்டாச்மென்ட் செய்யவோ முடியாது என்ற அளவுக்கு 17-வது பிரிவில் ஒரு விதியைக் கொண்டு வந்திருப்பது உள்ளபடியே பாராட்டக்கூடிய அம்சம் ஆகும். அதை விட இன்னொன்று. வழக்குரைஞர்கள் போடுகிற அந்த 50 ரூபாய், 100 ரூபாய், வக்காலத்து நாமாவுக்கு என்ற வகையில் சேருகின்ற அந்தப் பணம் மட்டும் போதாது என்ற எண்ணத்தின் முன் யோசனையாக அந்தத் தொகையை முடக்கி வைக்காமல் அதை முதலீடு செய்தோ அல்லது அரசாங்க நிறுவனத்திற்குக் கடனாகக் கொடுத்து அதன்மூலம் வட்டியை வாங்கி இந்தத் தொகையைப் பெருக்குகிற அளவிற்கு பிரிவு 10-ல் சொல்லியிருப்பது, உள்ளபடியே பாராட்டக்கூடிய ஒன்றாகும்.

நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் இன்னொரு கருத்தையும் வலியுறுத்திக் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் பொறுப்பாட்சிக் குழு அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதிலே அட்வகேட் ஜெனரல் சேர்மனாக இருக்கிறார். லா செக்கரட்டரி அதிலே உறுப்பினராக இருக்கிறார். அதேபோல் ஹோம் செக்கரட்டரி உறுப்பினராக வருகிறார். ஜி.பி. அல்லது பி.பி. இதிலே உறுப்பினராக வருகிறார். பார் அசோசியேஷனிலே இருந்து 3 வழக்குரைஞர்கள் உறுப்பினர்களாக வருகிறார்கள். பார் அசோசியேஷன் செக்கரட்டரி இந்தக் குழுவினுடைய செயலாளராகவும் வந்துவிடுகிறார். நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் ஒன்றை வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது, இப்படிப்பட்ட சட்டம் நம்முடைய ஆட்சிக்காலத்தில்

[திரு. செ. செம்மலை] [1987 நவம்பர் 17]

வந்திருப்பது நமக்கெல்லாம் பெருமை. இந்தக் குழுவிற்குக் காப்பாளர் என்ற வகையில், பேட்ரான் என்ற வகையில், சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இருந்தால் நலமாக இருக்கும். அந்தக் குழுவிற்கு அவர் காப்பாளராக இருப்பது பொருத்தம். பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு ஆளுநர் அவர்கள் சேன்சலராக இருக்கிறார்கள். பல்கலைக் கழகத்தை நிர்வகிக்கிற பொறுப்பு வைஸ் — சான்சலருக்குத்தான் என்றாலும்கூட சான்சலராக ஆளுநர் அவர்கள் இருப்பதுபோல் இந்தக் குழுவுக்கு சட்டத்துறை அமைச்சர் காப்பாளராக இருந்தால் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். பல்வேறு சிக்கல்களைத் தீர்க்க அது வழிவகுக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

இன்னொரு கருத்தைச் சொல்லி விடைபெறலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன் முத்துராம லிங்கம் அவர்கள்கூட இதைச் சொன்னார்கள். பத்தாண்டுகளுக்குக் குறைவாக பணியாற்றுகின்ற வழக்குரைஞராக இருந்தால் 50 ரூபாய் செலுத்தவேண்டும் என்றும் 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலே தொழில் நடத்துபவராக இருந்தால் 100 ரூபாய் செலுத்த வேண்டுமென்றும் சொல்லியிருக்கிறோம். அட்வகேட்ஸ் ஆக்டில் செக்ஷன் 16-ன்படி அட்வகேட்ஸை இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கிறார்கள். ஒன்று அட்வகேட்ஸ். இன்னொன்று சீனியர் அட்வகேட்ஸ். அதிலே 10 ஆண்டு தொழில் புரிந்த வழக்கறிஞர்கள் 50 ரூபாய் செலுத்துவதும், இப்போதுதான் தொழிலுக்கு அறிமுகம் ஆகிற ஓராண்டு வழக்கறிஞர்களும், 50 ரூபாய் செலுத்துவதும் அவ்வளவு சரியாக இருக்காது. அதேபோல சீனியர் அட்வகேட்ஸ் என்று சொல்லப்படுபவர்கள் அதிகமாகச் சம்பாதிக்கக் கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் அதிக தொகையைக் கூட கொடுக்கலாம்..

அந்த அடிப்படையில் 10 ஆண்டு என்று சொல்வதற்கு பதிலாக ஓராண்டிலிருந்து 5 ஆண்டு வரை தொழில் செய்கிற வழக்கறிஞர்களுக்கு 50-க்கு குறைவாக ஒரு தொகையை நிர்ணயித்து, 5 ஆண்டிலிருந்து 10 ஆண்டுகள் வரை தொழில் செய்கிற வழக்கறிஞர்களுக்கு 50 ரூபாய் என்று வைத்து, அதற்கு மேலே பத்தாண்டுகளுக்கு மேலே இருக்கின்றவர்களுக்கு நீங்கள் சொல்வது போல் 100 ரூபாய் என்று ஒதுக்கி, சீனியர் அட்வகேட்ஸ் என்ற வகையிலே அவர்களுக்கு 250 ரூபாய் சந்தா

1987 நவம்பர் 17] [திரு. செ. செம்மலை]

செலுத்தலாம் என்று சொன்னால்கூடப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அதையும் அவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதிலே ஒரு விளக்கத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே இருந்து எதிர்பார்க்கிறேன். இதிலே 16-வது பிரிவிலே, 5 ஆண்டுகளுக்குக் குறைவாக ஒரு கால அளவிற்கு உறுப்பினராக இருந்தால், அவர்களுக்கு அந்த தொகை செல்லு கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே 1-வது உப—பிரிவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற புரவிகோவிலே, அதிலே யாராவது 5 ஆண்டுகளுக்கு குறைவாக ஒரு ஆண்டிலோ, 2 ஆண்டுகளிலோ அல்லது 3 ஆண்டுகளிலோ பெர்மனன்ட் டிஸ்பிளினிட்டி என்று தொழில் செய்பவர்களுக்கு பாதிக்கப் படுவார்களேயானால், அந்த புரவிகோ படி அவர்களுக்கும் இந்த உதவி கிடைக்கும் என்று இருக்கிறது. ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு மேல் உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்களுக்குத்தான் இந்தச் சட்டத்தின் படி அந்த உதவி கிடைக்கும். ஆனால் அந்த பெர்மனன்ட் டிஸ்பிளினிட்டி என்ற வகையில் 5 ஆண்டுகளுக்கு குறைவாக பாதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் கிடைக்கும்.

ஆனால் அதிலே 2-வது உப—பிரிவிலே இறந்தவர்களுக்கு, அந்த நிதி வாரிசுதாரர்களுக்கு போகிறபோது, அந்த 5 ஆண்டுகளுக்கு மேல் என்பது பொருந்துமா அல்லது 5 ஆண்டுகளுக்குள்ளே 2 ஆண்டு, 3 ஆண்டு என்ற அந்தக் காலக் கட்டத்திலே இறப்பவர்களுக்கு அது பொருந்துமா என்ற ஒரு விளக்கத்தை மட்டும் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டும். காரணம் 16-வது செக்ஷனில் 1-வது பிரிவிற்கு மட்டும் அந்த புரவிகோ கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது பிரிவிற்கு அந்த புரவிகோ பொருந்துமா அல்லது பொருந்தாதா? அதைப் பொருந்துவதாக வைத்தால்தான் நன்றாக இருக்கும். காரணம் பெர்மனன்ட் டிஸ்பிளினிட்டிக்கு மட்டும் 5 ஆண்டுகளுக்குக் குறைவாக இருப்பவர்களுக்கு அந்த உதவியைச் செய்து விட்டு, இறந்து விட்டவர்களுக்கு 5 ஆண்டுகளுக்கு என்று நாம் வைத்து விட்டால், அந்த வாரிசுதாரர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். எனவே அந்த ஒண்ணாவது பிரிவிற்கு இருக்கின்ற புரவிகோவையும், 2-வது பிரிவிற்கும் பொருந்துமாறு செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்ற கருத்தை

[திரு. செ. செம்மலை] [1987 நவம்பர் 17]

மட்டும் சொல்லி, மொத்தத்திலே இந்தச் சட்டம் வரவேற்கப்படக் கூடிய சட்டம். புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியில் வழக்கறிஞர்களின் சமுதாயத்திற்கே வாழ்வு அளிக்கக் கூடிய நல்ல காரியத்தைச் செய்கிற சட்டமாக இது பலராலும் பாராட்டப்படுகிறது. குறிப்பாக வழக்கறிஞர்கள் சமுதாயம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களை காலம் உள்ள வரை பாராட்டிக் கொண்டிருப்பார்கள் என்று சொல்லி, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை வரவேற்று விடைபெறுகிறேன். நன்றி வணக்கம்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கும் இந்தச் சட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்திலே ஒரு சில கருத்துக்களை இந்தச் சட்டம் சம்பந்தமாக சொல்ல வேண்டிய நிலையில் நான் இருந்து கொண்டிருக்கிறேன். இது சம்பந்தமாக ஒரு சில திருத்தங்கள்கூடக் கொடுத்திருக்கிறேன். காலம் கடந்துவிட்ட பிறகாவது இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருப்பதை நிச்சயமாக பாராட்டுகிறேன்.

1981-வது வருடத்திலே தமிழ்நாடு பார் கவுன்சில் இப்படிப் பட்ட ஒரு சட்டத்தை தயாரித்து அரசுக்குக் கொடுத்தார்கள்; நீண்ட விவாதத்திற்குப் பிறகு இன்றைக்கு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய நேரத்தில், அதனுடைய உண்மையான நலம், வழக்கறிஞர்கள் சமுதாயத்திலே ஒரு சிலரைப் பொறுத்த அளவிலே கிடைக்காமல் இருக்கக் கூடுமா என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டதன் விளைவாகத்தான் ஒரு சில திருத்தங்களைக்கூட இங்கே கொடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

(இரவு 7-10)

இன்று இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இது ஒரு வாலண்டரி ஸ்கீம் என்பது தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டப் பட்டிருக்கிறது. ஒரு வாலண்டரி ஸ்கீமாக இருந்தாலும் கூட பார் கவுன்சிலைப் பொறுத்தவரையில் இதிலே ஒரு லெஜிஸ்லேட்டிவ் கம்பல்ஷன் இருந்தால்தான் இந்த ஸ்கீமை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற முடியும். அல்லது இந்த ஸ்கீமை வெற்றிகரமாக அமல்படுத்திக் கொள்ள முடியுமென்ற காரணத்தால்தான் அவர்கள் அரசை அணுகி இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தினார்கள்.

1987 நவம்பர் 17] (திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்)

இன்றைக்கு இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் என்ன குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்றால் ஒரு வழக்கறிஞர் இதிலே உறுப்பினராவதற்கு 200 ரூபாய் அட்மிஷன் பீஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் இருக்கிறது. நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால் ஜூனியர் அட்வகேட்ஸ்களைப் பொறுத்தவரையில் இப்படி 200 ரூபாய் அட்மிஷன் பீஸ் கொடுத்து உறுப்பினராக சேர்வதற்கு முடியாத ஒரு நிலை யதார்த்தமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவேதான் இந்தத் தொகையை 100 ரூபாயாகக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த முறையில் ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இன்னொன்று வருடா வருடம் அவர்கள் 50 ரூபாய் அல்லது 100 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நான் என்ன சட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன் என்றால் இந்த ஜூனியர் அட்வகேட்சைப் பொறுத்தவரையில் இந்த 50 ரூபாயை ஒவ்வொரு வருடமும் கொடுப்பதில் சிரமங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பது பல ஜூனியர் அட்வகேட்ஸ்களின் கருத்தாகும். ஆகவே இந்தத் தொகையை 25 ரூபாயாகக் குறைப்பதற்கு அரசு முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான அம்சம் என்னவென்றால் இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்தச் சட்டத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள ஸ்கீம் வெற்றிகரமாக ஈடேறவேண்டுமானால் அரசினுடைய உதவியில்லாமல் முடியாது என்பது தெள்ளத் தெளிவாகும். எனக்குத் தெரிந்தவரையில் கேரள மாநிலத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு ஸ்கீம் உருவாக்கப்பட்ட நேரத்தில் அரசு 20 லட்சம் ரூபாய் தன்னுடைய கான்ட்ரிபியூஷனாகக் கொடுத்தது. மத்தியப் பிரதேசத்தில் 6 லட்சம் ரூபாய் அரசால் கொடுக்கப்பட்டது. கர்நாடக மாநிலத்தில் ஒவ்வொரு வருடமும் 50 ஆயிரம் ரூபாய் இதற்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே அந்த முறையில் ஒரு கான்ட்ரிபியூஷன் கொடுப்பதற்கு அரசு முன்வராமல் இந்த ஸ்கீம் வெற்றிகரமாக நடத்த முடியாது. அந்த முறையில் தமிழக அரசு எவ்வளவு கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறது அல்லது எவ்வளவு கொடுப்பதற்கு யோசிக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல வில்லை. ஒருவேளை இதுசம்பந்தமான விளக்கத்தைச் சொல்கிற நேரத்தில் அவர்கள் சொல்வார்கள் என்று எண்ணுகிறேன்.

(திரு. ஜே. ஜேம்சுசந்திரன்) [1987 நவம்பர் 17]

இன்னொரு விஷயத்தைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இனிஷியல் பரப்பல் ஏற்படுத்தப்படாமல் இது நடைமுறையில் வெற்றிகரமாக நடத்திக்கொள்ள முடியாது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு உணர்வார்கள். எனவே, இப்போது தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் கிராச்சுவிட்டி வசதி, அதேமாதிரி பீடித் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் பேமிலி பெனிபிட் ஸ்கீம் போன்று பல்வேறு வசதிகளைத் தருகிற வகையில் சமூக நலனை எதிர்நோக்கியுள்ள சட்டங்களை இன்றைக்கு உருவாக்கி இருக்கிறோம். அதாவது பிராவிடண்ட் பண்ட் போன்றுள்ள சட்டங்கள். இவற்றில் எல்லாம் அரசினுடைய கான்ட்ரிபியூஷன் இருக்கிறது. அதனால் அரசு ஒரு சமூக நலனை எண்ணி இந்த ஸ்கீமை வெற்றிகரமாக நடத்துவதற்குக் கணிசமான கான்ட்ரிபியூஷன் இருக்க வேண்டுமென்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது) துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கெரடுத்திருக்கிற அமென்ட்மென்ட்சையும் சேர்த்துப் பேசி விடுகிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான அம்சம் என்னவென்றால் 30 ஆண்டுக் காலம் அல்லது 25 ஆண்டுக்காலம் ஒரு வழக்கறிஞராக இருந்தவரைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது இந்த ஸ்கீமில் சேர்வதால் பெரிய அவலிற்குப் பலன் அளிக்குமா என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. ஏனென்றால் இந்த ஸ்கீமில் உறுப்பினராகச் சேர்ந்ததற்குப் பிறகுதான் அவர் ஒரு உறுப்பினர் என்ற முறையில் அவருக்கு பெனிபிட்ஸ் கொடுக்கப்படுமென்று இருக்கிறது. இதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டுதான் கோள மாநிலத்தில் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டபோது

For computing the period of practice for the purpose of payment under this Act, every four years of practice at the Bar, if any, before admission to the Fund shall be computed as one year of practice and added on to the number of years of practice after such admission என்ற ஒரு ஷரத்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு ஷரத்து இந்தச் சட்டத்திலே சேர்க்கப்பட்டால்தான் 25 ஆண்டுக் காலம் அல்லது 30 ஆண்டுக்காலம் அல்லது 20 ஆண்டுக்காலம்

1987 நவம்பர் 17] (திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்)

வழக்கறிஞராக இருந்தவர்கூட இந்த ஸ்கீமினுடைய பலனை அனுபவிக்கக்கூடிய நிலை ஏற்படும். ஆகவே அவர்களுக்கூட இந்தச் சட்டத்தினுடைய ஸ்கோப்பிலே கொண்டு வருவதற்கு இப்படிப்பட்ட திருத்தத்தை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வரவேண்டும் அல்லது இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தைக் கூட நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு வக்காலத்து நாமா போடும்போது, ஏற்படக்கூடிய கோர்ட் ஃபீசினால் அரசுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய அந்தப் பணத்தை, இந்த ஸ்கீமிற்குக் கொடுப்பதற்கு வகை செய்யக்கூடிய முறையிலே, இன்றைக்கு மத்தியப் பிரதேசத்திலும், கேரள மாநிலத்திலும் கொண்டு வந்துள்ள சட்டத்திலே வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அந்த முறையில் உள்ள ஒரு நிலையை இந்தச் சட்டத்திலேயும் கொண்டு வரவேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு பிரச்சினையை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், இன்றைக்கு பார் அசோசியேஷனிலோ அல்லது அட்வகேட்ஸ் அசோசியேஷனிலோ உறுப்பினர்களாக இருக்கக்கூடியவர்களுக்குத்தான் இதனுடைய பெனிபிட்ஸ் கிடைக்கும் என்ற நிலை இருக்கிறது. இன்றைக்குப் பல வழக்கறிஞர்கள் பார் அசோசியேஷனிலோ அல்லது அட்வகேட்ஸ் அசோசியேஷனிலோ உறுப்பினர்களாக இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். எனவே இப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் அந்த ஸ்தாபனங்களிலே உறுப்பினர்களாக இல்லை என்ற காரணத்தால் இந்த ஸ்கீமினுடைய பெனிபிட் அவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் போகக்கூடிய ஒரு நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டாம் என்று நான் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏன் என்றால், பார் கவுன்சில் ஆப் இந்தியா உருவாக்கியிருக்கிற அவர்களுடைய பெனிபிட் ஸ்கீமிலே கூட, பார் அசோசியேஷனிலோ அல்லது அட்வகேட்ஸ் அசோசியேஷனிலோ உறுப்பினர்களாக இருக்க வேண்டும் என்ற கட்டாயமான ஒரு ஷரத்து கிடையாது. ஆகவே இந்த நேரத்திலே நான் இன்னொரு கருத்தைக்கூட சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஒரு உறுப்பினரைப் பொறுத்தவரையில், அவர், ஒரு வருடமோ, அல்லது 2 வருட காலமோ உறுப்பினராக இருந்து 30 ஆண்டுக்காலம் அல்லது 28 ஆண்டுக்காலம் வழக்கறிஞராக

(திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்) [1987 நவம்பர் 17]

இருந்துவிட்டு, பின்னர் இந்த ஸ்கீமிலே சேர்ந்த 2 வருடங்களுக்குப் பிறகு அவர், தங்களுடைய பிராக்டிசை விட்டுச் சென்றால், இந்தச் சட்டப்படி 2 ஆயிரம் ரூபாயோ அல்லது ஓர் ஆயிரம் ரூபாயோதான் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பிருக்கிறது. இன்றைக்கு பணத்தினுடைய மதிப்பு குறைந்திருக்கிற நேரத்தில் ஆயிரம் ரூபாய் அல்லது 2 ஆயிரம் ரூபாய் என்பது எந்த விதத்திலேயும் ஒரு வழக்கறிஞரைப் பொறுத்தவரையில், ரிஹேபிலிட்டேட் பண்ணுவதற்கு பெரிய அளவில் உதவி செய்யக் கூடிய நிலையில் இல்லை. எனவே ஒரு உறுப்பினர் இந்தத் தொழிலை விட்டு, வெளியிலே செல்லக்கூடிய நேரத்திலே குறைந்தபட்சம் அவர்களுக்கு 5 ஆயிரம் ரூபாய் அளவுள்ள பலன் கிடைக்கவும், அதேபோல் ஊனமுற்றுப் போகக்கூடியவர்களுக்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் அளவுள்ள பலன் கிடைக்கவும் இந்தச் சட்டத்திலே வகை செய்யப்படவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று வழக்கறிஞர்களுக்குக் கொண்டு வந்திருப்பதைப்போல, வழக்கறிஞர்களுடைய குமாஸ்தாக்களுக்கும் ஒரு ஸ்கீமினை உருவாக்குவதற்கான ஒரு சட்டத்தை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னொரு விஷயத்தையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு பார் கவுன்சில் ஸ்தாபனத்தினுடைய பிரதிநிதிகளுக்குத்தான் இந்த நிர்வாக அமைப்பிலே இடம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக நான் என்ன சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால், சமீபத்திலே ஸ்டேட் பார் பெடரேசன் என்ற ஒரு ஸ்தாபனம் உருவாகியிருக்கிறது. அதனுடைய தலைவரையும், செயலாளரையும் கூட இந்த ஸ்கீமினுடைய அட்மினிஸ்ட்ரேஷனிலே இணைத்துக்கொள்வதற்குத் தகுந்த அளவிலே உள்ள ஒரு நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டு, அந்த முறையிலே உள்ள கருத்துக்களை நான் திருத்தங்களாகக் கொடுத்திருக்கிறேன் என்று சொல்லி, இந்தச் சட்டத்தை பொறுத்தவரையிலும், இதனுடைய உண்மையான நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு இப்படிப்பட்ட திருத்தங்கள் இன்றைக்கு மிக முக்கியமானவை, இன்றியமையாதவை என்பது எங்களுடைய கருத்து என்று கூறி அந்த முறையில் இந்தத் திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1987 நவம்பர் 17]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வழக்கறிஞர்களுடைய தல நிதிச் சட்ட முன்வடிவைப் பொறுத்தவரைக்கும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் கூறியதைப் போல, 1981-லேயே அரசு இது குறித்து ஒரு கொள்கை முடிவு எடுத்தது. அதில் பல்வேறு கருத்துக்களை வழக்கறிஞர்களுடைய பிரதிநிதிகளிடமிருந்து அவ்வப்போது பெறவேண்டியிருந்ததன் காரணத்தாலும், மாறுபட்ட கருத்துக்கள் வந்தபோது அவற்றைப் பேசி தீர்க்கவேண்டிய நிலை இருந்த காரணத்தாலும், அவைகள் எல்லாம் ஆயப்பட்டு தற்போது இந்தச் சட்ட முன்வடிவு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்கள் பேசுகிறபோது, அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற திருத்தங்களையொட்டி சிலவற்றை வலியுறுத்திச் சொன்னார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

(இரவு 7:20)

அதிலே அவர்கள் 'President and Secretary of the Bar Federation of Tamil Nadu'

என்ற ஒரு திருத்தத்தை கொடுத்திருக்கிறார்கள். பார் கவுன்சிலுக்கு 4 பேர்களை நியமிக்கக்கூடிய வாய்ப்பு ஒரு தனிப் பிரிவிலே தரப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அவர்களே இதை நாமினேட் செய்யலாம் என்று இருக்கிற காரணத்தாலே அது தேவையில்லை என்று அரசு கருதுகிறது.

அதைப் போலவே "being a Member of a Bar Association or an Advocates Association"

என்பதை சேர்க்கவேண்டாம், இந்த 2 அமைப்புகளிலும் உறுப்பினர்களாக இல்லாத வழக்கறிஞர்கள் இருக்கலாம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 100-க்கு 99 சதவீத வழக்கறிஞர்கள் ஏதோ ஒரு அமைப்பில் உறுப்பினராக இருக்கிறார்கள். இல்லாமல் சில இடங்களில் இருக்கலாம். ஆனால் தமிழ்நாடு வழக்கறிஞர்கள் சங்கத்தின் சார்பிலும், உயர் நீதிமன்ற வழக்கறிஞர்கள் சங்கத்தின் சார்பிலும், தமிழ்நாடு பார் கவுன்சில் சார்பிலும் இதுபற்றி ஒரு கூட்டத்தில் பேசி இறுதி முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அதிலே இந்த ஷரத்து இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை உயர்நீதிமன்றத்தினுடைய வழக்கறிஞர்கள் 'அட்வகேட் அசோசியேஷன்' வலியுறுத்திய காரணத்தால் இது

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1987 நவம்பர் 17]

ஏற்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் அதற்குக் கூறியிருக்கிற கருத்து பார். அசோசியேஷன், அட்வகேட், அசோசியேஷன்-ல் உறுப்பினர் களாக இருக்கிறபோதுதான் அந்த அமைப்பும் இந்த நிதியையும் செம்மையாகச் செயல்படுத்த முடியும் என்ற ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்து அந்த அடிப்படையில் அது ஏற்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஐம்பது ரூபாயை குறைக்கவேண்டியது இல்லை என்று அரசு கருதுகிறது. ஆண்டுக்கு 50 ரூபாய் என்பது மிக ஒரு குறைந்த தொகை என்ற காரணத்தால் குறைக்கவேண்டியது இல்லை. இதுகூட அரசு நிர்ணயித்த தொகை அல்ல. தமிழ்நாடு வழக்கறிஞர்கள் சம்மேளனத்தினுடைய ஏகமனதான விருப்பப்படி அவர்களே கொடுத்தது.

Each and every provision has been settled in active consultation with the Representations of the Tamil Nadu Bar Federation என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹேமச்சந்திரன் அவர்களுக்கு நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப் போலவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம் அவர்கள் பேசுகிறபோது கோர்ட் பீ-யினுடைய ஒரு பகுதியாக இந்த நிதி பெறக்கூடிய வாய்ப்பு உருவாக்கப் பட்டால் நல்லதாக இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். இதிலே நான் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன். 'ஹாண்டிகேப்'-க்கு 5 ஆயிரம் ரூபாய் மிகக் குறைந்த தொகை என்றும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். ஒருவருக்கு மேற்பட்ட வழக்கறிஞர்கள் ஒரு சீனியர் தலைமையில் ஒரு வக்காலத்திலே கையெழுத்து இடுகிறபோது ஒவ்வொருவரும் அந்த வக்காலத்து நாமாலிலே அந்த ஸ்டாம்பை ஒட்டவேண்டுமா என்ற ஒரு கோரிக்கையைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நிதியைப் பொருத்தவரைக்கும் மிகத் தெளிவாக எந்த எந்த பிரிவினருந்து இந்த நிதி வருகிறது என்பதை 2-வது பிரிவிலே தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே இறுதியாக போட்டு இருக்கிற

2. J (I) all funds collected by sale of stamp under section 22 என்ற பிரிவிலே அதுதான் இதிலே மிக முக்கியமான பிரிவு என்பதை நான் அவைக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். காரணம் ஒவ்வொரு வக்காலத்து நாமாவின் மூலமாகவும் ஒரு வழக்கிலே வழக்கறிஞர்கள் ஏதோ ஒரு காரணத்தாலே என்கு அப்பியர் அனாலும் அவர்கள் அந்த வக்காலத்து நாமாவிலே ஒரு ரூபாய் என்று வருகிறபோது ஒரு ஆண்டுக்குப் பல லட்ச ரூபாய்

1987 நவம்பர் 17] (திரு. சி. பொன்னையன்)

ஒட்டுமொத்தமாக இந்த நிதிக்கு பணம் வரக்கூடிய ஒரு ஆக்கபூர்வமான வாய்ப்பு இருக்கிற காரணத்தால்தான் இதை நாம் அதிகமாக வேறு எங்கும் அரசு நிதி என்றோ, பிற நிதி என்றோ எந்த நிதியையும் நாம் சேர்க்கவில்லை. நாம் எதிர்பார்ப்பதைவிட மிக அதிகப்படியான, சில ஆண்டுகளில் வழக்கறிஞர்களுடைய நலத் திட்டத்திற்காக வரக்கூடிய நிதி சில கோடிகளாக உயரக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. காரணம் ஒவ்வொரு வழக்கிலும் வக்காலத்து நாமாவிலே ஒரு ரூபாய் என்று வருகிறபோது அந்த வாய்ப்பு அதிகம் இருக்கிறது. 10 நபர் என்றால் வழக்கறிஞர்கள் சங்கத்தின் சார்பில் அரசுக்கு அவர்கள் கூறியிருப்பது சீனியர் ஒருவர் இருந்து, ஜூனியர் 4 பேர் இருந்தால் அவர்கள் வக்காலத்திலே கையெழுத்து இடுகிறபோது ஒவ்வொருவரும் ஒரு ரூபாய் ஸ்டாம்பு அங்கு தாவேண்டும் என்பதுதான் வழக்கறிஞர்கள் சங்கத்தினுடைய விருப்பம். விதியிலே இதற்கு தக்க விளக்கத்தைத் தர அரசு நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறது.

அதைப்போலவே வக்கீல் குமாஸ்தா, எழுத்தர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுடைய பிரச்சினைகளை தீர்க்க வேண்டும் என்ற ஒரு கோரிக்கையை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திருவாளர்கள் பொன் முத்துராமலிங்கம் அவர்களும் ஹேமச்சந்திரன் அவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இது குறித்து உயர்நீதிமன்றத்தோடு கலந்து எந்த எந்த முறையில் அவர்களுக்கு செம்மையான ஒரு நிலையை உருவாக்க முடியும் என்பதை ஆராய்ந்து அரசு அதன் அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுக்கும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செம்மலை அவர்கள் பேசுகிறபோது 16-வது பிரிவினே ஒரு விளக்கம் கேட்டார்கள். ஒருவர் ஊனம் உற்ற நிலையில் இருப்பார் என்றால் 'விக் இன் 5 இயர்ஸ்' என்று இருக்கிறபோது அவருக்கு கிடைக்கக்கூடிய அந்த வசதி இறந்து விட்டவர்களுக்கு உண்டா என்று கேட்டு இருக்கிறார்கள். அதிலே தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஊன முற்றோர்களுக்கு மட்டும் தான் இது பொருந்தும் என்றிருக்கிறது. தேவைப்படில் அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்து, பிறகு அதில் ஏற்படுகிற நிலைமைகளைப் பார்த்து, அதற்கேற்ப பிறகு முடிவு செய்ய அரசு தயாராக இருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லி வழக்குரைஞர்களுடைய நலன் கருதி, கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த நல்ல திட்டத்திற்கு ஆலை எற்பு. ஆளிக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டு அமைகிறேன்.

[1987 நவம்பர் 17]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வழக்குரைஞர் நல நிதியச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 51/1987) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவு 2 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 3.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“பிரிவு 3 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெற வேண்டும்.”

Thiru J. HEMACHANDRAN: Mr. Speaker, Sir, I move the following amendment

‘In clause 3, in sub-clause (2), add the following sub-item (k) after sub-item (j)

(k) The amount received by the Government from the court fees on vakalathunamas.”

திரு. கோ. வீரப்பன்: நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் அவர்களின் திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 3 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

1987 நவம்பர் 17]

பிரிவு 4.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“பிரிவு 4 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெற வேண்டும்”.

Thiru J. HEMACHANDRAN: Mr. Speaker, Sir, I move the following amendment:

“In clause 4, in sub-clause (3), add the following sub-item (g), after sub-item (f)”

(g) The President and Secretary of the Bar Federation of Tamil Nadu.”

திரு. கோ. வீரய்யன்: நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் அவர்களின் திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 4 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 5 முதல் 14 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு—15.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“பிரிவு 15 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெற வேண்டும்.”

Thiru J. HEMACHANDRAN: Mr. Speaker, Sir, I move the following amendments:

1. In clause 15, in sub-clause (1), omit the words “and being a member of a Bar Association or an Advocates’ Association.”

2. In clause 15, in sub-clause (3), for the words “two hundred”, substitute the words “one hundred”.

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்] [1987 நவம்பர் 17]

3. In clause 15, in sub-clause (3), *add* the following words at the end “in Two equal instalments”

4. In clause 15, in sub-clause (4), for the words column 2, “Fifty rupees” and “One hundred rupees”, *substitute* the words “Thirty rupees” and “Sixty rupees.”

திரு. கோ. வீரய்யன் : நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் அவர்களின் திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 15 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 16.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“பிரிவு 16 சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப்பெற வேண்டும்.”

Thiru J. HEMACHANDRAN: Mr. Speaker, Sir, I move the following amendment :

“1. In clause 16, in sub-clause (1), *omit* the words for a period of not less than five years” and *add* the following words at the end—

‘subject to not less than an amount of Rs., 5,000’.

2. In clause 16, in the proviso to sub-clause (1), *add* the following at the end

“and an amount of Rupees ten thousand”

3. In clause 16, after sub-clause (2), *add* the following as sub-clause (3)—

“(3) For calculating the period of completed years of practice for the purpose of payment under this Act, every three years of practice at the Bar, if any, before the admission to the fund shall be computed as one year of practice and added on to the number of years of practice after such admission.”

திரு. கோ. வீரய்யன் : நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் அவர்களின் திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று தோல்வியுற்றது.

1987 நவம்பர் 17]

பிரிவு 16 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 17 முதல் 27 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு மற்றும் அட்டவணை ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“1987 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வழக்குரைஞர் நல நிதியச் சட்ட முன்வடிவை (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 51/1987) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

(இரவு 7-30)

8. அரசினர் தீர்மானங்கள்.

(ஆ) விதி 32-ஐத் தளர்த்தல்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“ஒவ்வொரு நாள் கூட்டத்தின் முதல் ஒரு மணி நேரம் வினாக்கள் கேட்டு விடையளிப்பதற்கென்று ஒதுக்கப் பெற வேண்டும் என்றுள்ள தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை விதி 32-ஐ நாளை (18—11—1987) தளர்த்தி அந்நேரத்தை அரசினர் அலுவல்களுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 18—11—1987 காலை 10-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை இரவு 7-31 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.